

0000000000 முத்துசுசொறிதல், சாகித்ய அகாடமி.... அற்புத தனங்களில் ஊறித் திளபைப்பதையே தனது தனித்துவம் என்றும் மகிழ்ச்சி என்றும் பிரகடனம் செய்கிறான் அற்பவாதி. ஒரு உண்மையான கமயினிஸ்ட்டோ தனது அகங்காரமும் அற்புத தனங்களும் சதெக்கி எறியப்படும் வலிநிறைந்த அந்தத் தருணங்களை மகிழ்ச்சியின் தருணங்களாக உணர்கிறான்.

சமீபத்தில் சாதிமறுப்பு மறுமணம் ஒன்றை ம.க.இ.க.வின் சார்பில் நடத்தி வதைத்தோம். இரூவீட்டாருக்கும் இதில் உடன்பாடு இல்லை. எனினும் நண்பர்களும், தோழர்களும், ஆதரவு காட்டும் ஒரு சில உறவினர்களும் திரண்டிருக்க மணவிழா இனிதே நடந்தறேயது.

தாலி, சடங்கு, வரதட்சிணை, சாதி ஆகியவற்றை மறுத்து மணங்கள், மறுமணங்கள் பலவற்றை ம.க.இ.க. நடத்தியிருந்தபோதும், கண்ணீர்க்கடலகைக்கடக்காமல் அநகேமாக எதுவும் "இனிதே" கரையறேுவதில்லை. கண்ணீர், முறையீடுகள், தற்கொலை முயற்சிகள் ஆகிய அனதைத்து ஆயுதங்களும் இந்த மணமக்களுக்கு எதிராகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. சாதி ஆதிக்கமும், ஆணாதிக்கமும் அரிவாள்துக்கம் சந்தர்ப்பங்களகைக்காட்டிலும் துக்கம் மடையில் நிற்கும்போது தான் அபாயகரமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. பற்றோரும் உற்றாரும் ஆதிக்கம் செய்யும் நிலையில் இரூக்கும் போது நம் உடலை மட்டும் கட்டப்படுத்துகிறார்கள். அவல நிலையிலோ உள்ளத்தகை "கொள்ளை"கொண்டு விடுகிறார்கள். சாதி, மதத்ததை மறுத்து பல காதல் திருமணங்கள் சமீகத்தில் நடக்காமலில்லை. அவர்களும் இத்தகையை பிரச்சினகைகளைச் சந்திக்காமலும் இல்லை. இரூப்பினும் உணர்ச்சிபுர்வமான முடிவுக்கும், உணர்வுபுர்வமான துரிவுக்கும் பாரிய வறேபாடு இரூக்கிறது.

காதல் திருமணங்கள் பலவற்றின் "புரட்சி" மணமடையுடன் முடிவடைகிறது. "கடன் வாங்காதே, சிக்கனமாக இரூ, சமீதத்துக்கொள், வீட்டுகட்டு, அளவோடு பற்றுக்கொள், பிள்ளகைகளைப் பெரியபடிப்புபடிக்வை, இரூந்தாலும் வயதான காலத்தில் பிள்ளகைகளை நம்பியிராதே" என்ற வகையில் வாழ்த்துரை வழங்கப்பட்ட மணமக்கள் சராசரிகளின் உலகத்தில் சங்கமமாகிறார்கள். புரட்சிகர மணவிழாவிலோ சரியாகச் சொன்னால் மணமடையிலிருந்துதான் "புரட்சி" துவங்குகிறது. "தன் வீட்டு, தன் பிள்ளை, தன் சூற்றம்" என்ற இழிந்த வாழ்க்கை வாழமாட்டோம் என்றும், மக்கள் நலனுக்கும், சமீக விடுதலகைக்கும் உளப்புர்வமாகப் பாடுபடுவோம்" என்றும் மணமக்கள் உறுதியறேகிறார்கள். இந்த உறுதிமொழியை அமல்படுத்த முனையும் போது கும்புத்தின் "அமதை" கடுகிறது; அற்ப விசயங்கள் என்று இதுகாறும் கருதப்பட்டவயலெல்லாம் அன்றாடத் தலைவலிகளாகின்றன.

கணவன் மனவையிடையேயான "புதிய" வலையைப் பிரிவினை, மனவை பொதுவாழ்வில் ஈடுபடுவதால் "இயல்பாகவே" பல சங்கடங்களுக்கு உள்ளாகும் கணவன், "இயல்பாகவே" பொதுவாழ்வில் ஈடுபடத் தயங்கும் மனவை, அவ்வாறு ஈடுபட மறுப்பது அவள் உரிமையா, ஈடுபடாததுவது தன் கடமையா என்று தடுமாறும் கணவன், இதற்கிடையில் மகிழ்ச்சியையும், புதிய தலைவலிகளையும் ஓரே நேரத்தில் கொண்டு வரும் கும்புந்தை, இந்த எதிர்நீச்சலின் வேதனையைத் தொடர்கதைபடிக் கும் ஆர்வத்துடன் கவனிக் கும் அண்டை வீட்டுக்காரர்கள்! திரிந்த தீர்வுகளை அமல்படாததுவதில் தயக்கம், தீர்வு காணவேண்டிய பிரச்சினைகளை எண்ணியோ ஆயாசம்! மொத்தத்தில், மகிழ்ச்சிக்காகத் திரிவு செய்த மணவாழ்க்கை மகிழ்ச்சியையே காவு கடைப்பது போலத் தோன்றுகிறது.

சாதி, மதம், ஆணாதிகம், சூயநலம், பிழைப்புவாதம் ஆகியவற்றை ஒழிக்க வேண்டாமென்பதைக் கொள்கையளவில் கட்ட ஏற்க மறுக்கும் நபர்களைப் பற்றி நாம் இப்போது பச்சேவில்லை. முற்போக்கான புதிய ஒழுக்க விழுமியங்களான சமீகம் முழுமகையும் பரப்ப வேண்டும் என்பதைக் கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொண்டவர்களைப் பற்றித் தான் பச்சுகிறோம். ஏனென்றால் தங்கள் கொள்கை, நடமாற்றைக் கு உதவாது என்பதைத் தம் சொந்த அனுபவத்திலிருந்தே நிரூபிக்கும் "ஆற்றல்" இவர்களுக்குத் தான் உண்டு.

"மகிழ்ச்சி என்றால் என்ன?" என்ற கேள்விக்குப் போராட்டம் என்று பதிலளித்தார் கார்ல் மார்க்ஸ். கருத்தியல் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும் அவர் நடத்திய போராட்டங்கள் ஒருபுறமிருக்கட்டும். குடும்ப வாழ்வில் அவர் சந்தித்த வறுமையை, பட்டினி, உடலநலக்கேடு, கும்புந்தையின் மரணம் போன்ற பல துன்பங்கள் "போராட்டம்" என்ற அந்தச் சொல்லுக்குள் உறைந்திருக்கின்றன. போராட்டமே வாழ்க்கை என்றெல்லாம் பச்சினாலும், போராட்டம் என்ற சொல் மகிழ்ச்சியின் எதிர்ச்சொல்லாகவே நடமாற்றையில் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. மகிழ்ச்சிக்குத் தவேயான இன்ப நுகர்ச்சி அல்லது பயன்பாடு அதில் என்ன இருக்கிறது என்ற கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது.

விஞ்ஞானி டார்வினின் ஒரு அனுபவத்தை இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. தனது ஆய்வுகளின் போது ஒரு பூராதனப் பழங்குடி இனத்தைச் சந்தித்தார் டார்வின். வழக்கமாக மனித மாமிசம் தின்னாத அவர்கள் பஞ்சகாலத்தில் மட்டும் தங்கள் இனத்தைச் சேர்ந்த வயது முதிர்ந்த கிழவிகளையே கொண்டு தின்கிறார்கள். தாங்கள் தின்றது மட்டுமின்றி, தங்கள் வட்டை நாய்களின் பசியைத் தீர்ப்பதற்காகவும்

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:27 - Last Updated Friday, 12 December 2008 07:33

கிழவிகளகைக் கொன்றார்கள். அதிர்ச்சியுற்ற டார்வின "நாய்க்கு மனிதனதைத் தீனியாக்குகிறீர்களே" என்று கட்டேட்போது அவர்கள் இரண்டே வரிகளில் பதில் சொன்னார்கள்: "நாய்கள் வட்டைகைக்குப் பயன்படும்; கிழவிகள் பயன்பட மாட்டார்கள்." தன்னகைக் கொல்ல வரும் எதிரியாகவோ அல்லது தன்னால் கொண்டு தின்னப்பட வணேட்பிய உணவாகவோ சக மனிதனகைக் கண்டு கொண்டிருந்த விலங்கு நிலையிலிருந்து, மனிதன் உருவாகிக் கொண்டிருந்த காலம் அது. தனது பசி, தாகம், உறக்கம், வட்டைகை ஆகியவற்றதைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக எதையும் செய்யலாம் என்றணணிய காலம் அது. இததை தான் செய்யலாமன்ற ஒழுக்கம், மதிப்பீடுகள் போன்றவை தோன்றாத காலம்.

இன்று நாம் வகுகுதிரம் வந்து விட்டோம். எனினும் நுகர்வும் பயன்பாடும் மட்டுமே மகிழ்ச்சியதைத் தீர்மானிக் கிறது என்ற "நுகர்வியல் பண்பாடு"தான் இன்று கலோலசோசுகிறது. உண்பதிலும், உடதுத்துவதிலும், அழகியல் ரசனையிலும் இன்னபிற நடவடிக் ககைகளிலும், பல அன்றாட மகிழ்ச்சிகள் இருக்க தான் செய்கின்றன. ஆனால் அவதைதான் அறுதியான மகிழ்ச்சிகளா?

பிற மக்களின் துன்பங்கள், ஆசகைகள், விருப்பங்கள் ஆகியவை பற்றி அக்கறையில் லாமல், தனது மகிழ்ச்சி ஒன்றே லட்சியமாக இருக்க எவ்வளவுதான் ஒரு மனிதன் முயன்றாலும், அவை அவனது வாழ்க்கைக்குள் தலநுழைத்தே தீரும். எந்த வம்பும் வணேடாமன்ற எவ்வளவுதான் நடபாதையில் ஒதுங்கி, ஒதுங்கிச் சன்றாலும், எங்கிருந்தோ பறந்துவரும் போராட்டக் காரர்களின் கல் ஒன்று தலையைப் பிளக்கும். "சமுதாயத்தில் இருந்து கொண்டே அதிலிருந்து சூதந் திரமாக இருக்க முடியாது" என்ற உண்மையை நரேட்பியாக மண்டையில் உறகைக் கவகை்கும். உயர்ந்த லட்சியங்களகைக் கொண்டிருப்பது, அந்த லட்சியங்களதை நிறவைறேறுவதற்கான முயற்சியில் ஏற்படும் துன்பங்களதை அவை உடலரீதியானவையோ, உளரீதியானவையோ சந்திப்பது, இரண்டிலொரு முடிவு காண வணேட்பிய தடும்மாற்றம் அளிக்கும் தருணங்களில், நாம் கொண்டிருக்கும் கொள்கைக்கு நரேமயாக நடந்து கொள்வது இவதைதான் மகிழ்ச்சியின் தருணங்கள்.

தனது பலவீனங்கள், அற்ப ஆசகைகள், பழக்கங்கள், சூயநலம் ஆகியவற்றுக்கும் தான் கொண்டிருக்கும் லட்சியம் கலோருகின்ற மதிப்பீடுகளுக்குமிடையே முரண்பாடு வரும் சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றதை வன்ற வளிக் கிளம்பும் ஆற்றலில் தான் மகிழ்ச்சி இருக்கிறது. "மகிழ்ச்சி என்பது போராட்டம்" என்று கடுறுவதன் பொருள் இதுதான்.

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:27 - Last Updated Friday, 12 December 2008 07:33

ஆனால் சமீகப் பணிகளில் மனமுவந்து ஈடுபடுவதற்கு "மகிழ்ச்சியான" குடும்பம் ஒரு முன் நிபந்தனை என்று பலரும் கருதுகின்றனர். ஆனால் மகிழ்ச்சி குறித்த உங்கள் கண்ணோட்டமும் குடும்ப உறுப்பினர்களின் கண்ணோட்டமும் ஒத்துப்போகாதவரை குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி இருக்காது; அல்லது உங்களிடம் மகிழ்ச்சி இருக்காது. எதிர்ப்பற்றியும் கவலைப்படாத எப்போதும் மகிழ்ச்சி தரும்பு குடும்பம் ஹார்லிக்ஸ் குடும்பம் மட்டும் தான். இத்தகைய குடும்பங்களை உருவாக்குவது நமது நோக்கமல்ல என்பதுடன், இத்தகைய "மகிழ்ச்சியை" ஒழித்துக் கட்டுவதுதான் நம் நோக்கம் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தி விடுவோம். சமீக மாற்றத்தையும் புரட்சியையும் நேசிக்கும் ஒரு நபர், சமீக உணர்வு மற்றும் சமீக விரோதமாகவும் சிந்திக்கும் குடும்ப உறுப்பினர்களை எங்ஙனம் நேசிக்க இயலும்? லட்சியப் பிடிப்பின் அடிப்படையில் உணர்வுப்பார்வமாகத் தெரிவு செய்து கொள்ளும் உறவுகளைக் காட்டிலும் இத்தகைய இரத்த உறவுகள் மனமையாகி விடுவதில்லை. அவைதங்கள் கீழ்மையை அவ்வப்போது நிரூபிக்காமலும் இருப்பதில்லை. நிலாவைக் காட்டித் தன் பிள்ளைக்குச் சோட்டும் தாய்மை, பசியுடனும் ஏக்கத்துடனும், அதைப் பாரக்கும் தர்ப்பிள்ளையைக் கண்டுமுகம் திரும்பிக் கொள்கிறதே, அந்த இரக்கமின்மையின் அருவறொப்பைக் கொண்டாடவா முடியும்?

ஆளும் வர்க்கங்களின் முறியடிக் கரத்தம் சிந்த வணேட்டியிருக்கும் போது, அவர்களது பண்பாட்டைக் கண்ணீர் கட்டிச் சிந்தாமல் முறியடித்து விட முடியுமா என்ன? சரி. கண்ணீர் சிந்தலாம்; ரத்தமும் சிந்தலாம்; ஆனால் எத்தனைக் காலம்? "என்றோ நடக்கக் கட்டிய ஒரு புரட்சிக் காக இன்றைய இளமையையும், வாழ்க்கையையும் பலிகொடுக்கிறோமே என்று உங்கள் தோழர்கள் கருதுவதில்லையா?" என்று ஒரு நிரூபர் என்னிடம் கேட்டார். இது அந்த நிரூபரின் களே விமட்டும்லல்; கொள்கையில் உடன்பாடும் அதை நடமாற்றப்படுத்துவதில் "சில சிக்கல்களும்" உடைய பலரின் களே வியும் இதுதான். "ரயில் வரும் போது தொத்திக் கொள்ளலாம்" என்பதைப் போல "புரட்சி வரும் போது கட்டத்தோடு சரேந்து விடலாம்" என்று கணக்குப் போட்டு அதுவரை ஒதுங்கியிருக்கும் மதியூகிகளின் மனதிலிருக்கும் களே வியும் இதுதான். புரட்சியும், சமீக மாற்றமும் என்று நடக்கும் என்ற ததேதி உத்தேசமாகவாவது தெரிந்துவிட்டால், அந்தத் ததேதிக்குப் பிறகு மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையில் இன்று துன்பங்களின் சந்திக்கத் தயாராகலாம் என்பது அவர்கள் கணக்கு. தரேவாக்குப் பின் வரவிரும்பும் விடும்புறகை காலத்தின் இன்பத்தனை எண்ணியபடியே, கண்விழித்துப் பபிக் கும் மாணவனைப் போன்றது இவர்களது சிந்தனை.

போராட்டம் என்பது துன்பம் அது முடிந்தபின் இன்பம் என்ற கண்ணோட்டத்திற்கு இதவிடச் சிறந்த உதாரணம் தவேயில்லை. அப்படியானால் நிச்சயமில்லாத எதிர்கால மகிழ்ச்சிக் காக, உயிர்த்துப்பிள்ளை நிகழ்காலத்தின் மகிழ்ச்சியை இழக்க வணேட்டுமா? யாரோ சில அதிர்ஷ்டசாலிகள் (அதாவது நம்முடைய சந்ததியினர்) நோக்காமல் வாழ்வதற்காக நாம் துன்புற வணேட்டுமா? இது அவர்களையே அடத்த களே வி. "நம்முடைய சந்திக்கக் காக" என்றால் களே வி எழுப்புவர்கள் "நம்முடைய சந்திக்கக் காக"

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:27 - Last Updated Friday, 12 December 2008 07:33

என்று வரும் போது களே வி எழுப்புவதில்லை. தன்பிள்ளைக்காகப் பட்டினி கிடப்பதை ஒரு தாய் துன்பமாகக் கருதுவதில்லை; தன் மகனைப் பட்டிக்கவதைப் பற்றிக் காக அதிகப்படியான நேரம் உழைக்கத் தந்தை சூணங்குவதில்லை. அவையெல்லாம் இயல்பானவை. துன்பமான இன்பங்கள்.

சமீபத்தில் காசு எனும் பொழுது ஒவ்வொரு இழப்பும் துன்பம் தருகிறது. நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்ற தத்துவ விசாரமெல்லாம் வருகிறது. "பலியிடுவதற்கு" ஒரு மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையும், இழப்பதற்கு ஒரு "உயிர்த்துடிப்பு" நிகழ்காலமும் கிடக்கப்படுவதென்பதும் பானமக்களின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பரிசீலிக்கப்படுவதான இந்த அற்புதத்தின் முழுப் பரிமாணத்தையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். அந்தப் பானமக்களாகக் கு, தங்கள் உழைப்பின் பயனைப் பறிக்கொடுத்த மக்களாகக் கு. உழைப்பே இல்லாமல் "பயன்" அளிக்கும் பரலோகத்தை வாக்குறுதியாகத் தருகிறது மதம். உழைப்பு கிடையாது; நாளும் முழுவதும் ஓய்வு. மது, மங்கள, களியாட்டம், உல்லாசம்.... இன்னபிற, சூரங்கக் கற்றின, உழைப்பின் பயனைத் திரும்பும் ஆளும் வரக்கங்கள் பிவலகில் எதை அனுபவிக்கிறார்கள், அந்தச் சிறிதின் பங்கள் அனைத்தும் உழைக்கும் மக்களாகக் கு பரலோகத்தில் உத்தரவாதம் செய்யப்படுகிறது பரிணம் என்ற பெயரில். எனினும், பரலோகத்தை உடனடி லாடரி முறியடித்து விட்டது. கைக்கெட்டும் திரத்தில் இருக்கும் சொர்க்கம், கண்ணுக்கெட்டாத தொலையில் உள்ள பரலோகத்தை ஒழித்துக் கட்டியதில் வியப்பில்லை.

ஆனால் கம்யூனிசம் உழைப்பின்றி உல்லாசம் தரும் பரலோகமல்ல; ததே சீரல்லி குலுக்கல் நடத்தும் பம்பர் பரிசுச்சீட்டும் அல்ல. உழைப்பின் பயனை உறுதி செய்வது பொதுவுடமை; உழைப்பை துன்பமாகவும், ஓய்வை இன்பமாகவும் கருதும் நிலை மாற்றி உழைப்பையே இன்பமாகவும் வாழ்க்கை நெறிதான் பொதுவுடமை. எனவே, இன்று போராட்டம், நாளடைவிலும் என்ற இன்பக் கனவு அபத்தமானது. வட்டியெடுத்த துண்டாக நிறுத்தப்பட்ட நிகழ்காலம் என்று ஒன்று இல்லை. கடந்த காலம் தோற்றுவிக்கும் உணர்ச்சிகள் நெஞ்சில் வாழும் வரை அது இறந்த காலமாகி விடுவதில்லை; எதிர்காலம் குறித்த சிந்தனைகள் தலையில் தோன்றும் வரை அது வறும் கனவாகி விடுவதில்லை. இவையிரண்டையும் சூழ்ந்து முன் செல்லும் வாழ்க்கைதான் நிகழ்காலம். இதனை விளக்கிக் கொண்ட முன்னணியாளர்கள் தங்கள் லட்சியத்திற்காகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் "விலை"தான் துன்பம், தியாகம். இது நோக்கமற்ற ஒழுகுவாதமல்ல; இது தான் வாழ்க்கை. இத்தகைய இடையிடாத போராட்டங்களின் டாகத் தான் மனித குலம் தனது வாழ்க்கையையும், மதிப்பீடுகளையும், பண்பாட்டையும் சமூகமடைப்படுத்திக் கொள்கிறது; உன்னதமாகிக் கொள்கிறது.

அடுத்த கணமும் எதிர்காலம் தான்; அடுத்த நூற்றாண்டும் எதிர்காலம் தான். எனவே

எதிர் காலத் திற கதிராக நிகழ் காலத் தை நிறுத் துபவர் கள் , புரியும் பதி சசொன்னால் , கடநைத் தடுத் த சயநலவாதிகள் அல்லது ஆளும் வரக் கத்தின் கைக்கிலிகள் . பரோட்டமே மகிழ் ச்சி என்று புரிந் து கரண்டாலும் , தங்கள் வாழ்க்கையை அவ்வாறு தகவமதை துக் கரள்ள முடியாததால் வருந் துபவர் கள் இருக்கிறார்கள் ; குற்றவாணர் வுக்கு ஆட்படுபவர் கள் இருக்கிறார்கள் . "தன்னால் முடியாததால் யாராலும் முடியாது" என்று பிரகடனம் சிய்யும் "தத்துவஞானிகளும் இருக்கிறார்கள் . அறிவும் , புலமையும் கரண்ட என்னாலயே களேக்கைகளைக் கவைட முடியாதபரோது, குடும்பத்தின் எதிர்காலம் குறித்த கவலையிலிருந் து விடுபட முடியாதபரோது, பரோது வாழ்வில் குடும்பத்தையாடும் து முடியாதபரோது, மற்றவர்களால் எப்படி முடியும் என்று மடக்குகிறார்கள் . அதற்கு வாழ்க்கை முறையைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் "வாய்ப்புக் கிடக்காததால் யோக்கியர்கள்" அல்லது இரட்டவையே பரோடுவரர் என்று துறறுகிறார்கள் .

முரணற்ற வாழ்க்கை வாழ முயற்சி செய்வரோவை வறட்டுவாதிகள் என்றரோ, ஓழுக்க விதிகளுக்கு அஞ்சி நடக்கும் முட்டாள்கள் என்றரோ எனம் செய்கிறார்கள் . பரோட்ட வாழ்க்கையில் யாரனும் துமாராவதாகவரோ, துக்கி விழுந் துவிட்டதாகவரோ தகவல் கிடதை தால் இவர்கள் உடனே அங்கு தரோன்றிவிடுகிறார்கள் ; "பயப்பாதரே நான் உன்னுடன் இருக்கிறேன்" என்று ஆறுதல் சசொல்கிறார்கள் . "அப்பவையே சசொன்னனே கரேடியா" என்று கடிந் து கரள்கிறார்கள் . பரோட்ட வாழ்க்கையில் சரோர் வுற்றவர்களையும் , சலிப்புற்றவர்களையும் , தள்ளாடுபவர் களையும் , சறுக்கி விழுந் தவர்களையும் , பறுமதுகு காட்டியவர் களையும் காணும் பரோதில் லாம் தங்கள் "கட்சி" வன்ற வறுவதை எண்ணிக் குதுக்கலிக் கிறார்கள் . அதனரேத்தில் ரசியாவிலும் , சீனாவிலும் சரோசலிசம் தரோற்றுப்பரோனது குறித்தும் , இந் தியப்புரட்சி முன்னரோதது குறித்தும் பரெதும் வருந் துபவர் களும் இவர்கள் தான் என்பதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் கவலை தரோய்ந்த அந்தக் கண்களுக்கு உள்ளே ஓன்ற திருக்கும் குதுக்கலித் தை எக்ஸ் ரரே எடுத் துப் பர்த்த தாலும் உங்களால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. கடந் த காலத்தின் ஓழுக்க நறெகளையும் , காலாவதியாகிப் பரோன மதிப்பீடுகளையும் சரேத் துச் சமந் து கரண்டிருக்கும் இன்றயை சம்கத்தில் புதிய விழுமியங்களுக்கு காகப் பரோடுவதும் அதயை வாழ்க்கையாகக் கரள்வதும் வரேக்கயைல்ல. கமயினிஸ்டுகள் கரண்டுகள் நம்பிக்கைகளை "மலர்ச் சாடியில் நட் த இலவம் பஞ்சு மரம்" என்று கரே சிய்யும் அறிவுத் துறையினர் புரட்சிக்கு ஏற்படும் இன்னல்களையும் , இடர்ப்பாடுகளையும் கண்டு ஆர்ப்பரித் து அகமகிழ்வதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் , லன்னின :

"இயற்கையில் சம்க வாழ்விலும் இப்படித் தான் . புதியதன் இளங்குறுத் துக்களின் வலுவினமையைக் கரே சிய் தலும் , அறிவுத் துறையினரின் கீழ் த் தரமான ஐயுவா மனப்பான்மையும் ... சரோசலிசத் துக் கதிராய் முதலாளித் துவத் தைப் பரோகாப்பதே ஆகும் . புதியதன் இளம் குறுத் துக்கள் பால் நாம் மிகுந் த கவனம் சலுத் த வணைடும் ... அவற்றில் சில தவிரக் க முடியாதபதி மடிந் து விடலாம் .. ஆனால் அதுவல்ல

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:27 - Last Updated Friday, 12 December 2008 07:33

விவகாரம். புதியதன் கருத்துக்களை ஒன்றுவிடாமல் பணை வளர்ப்பதே இங்குள்ள விவகாரம். இவற்றுள் நிலைத்து வாழ்ந்தவற்றை வாழ்க்கை தரிந்தெடுத்துக் கொள்ளும். மகேநாயை ஒழித்துக் கட்டும் பொருட்டு 605 மருந்துத் தயாரிப்புகளை சோதித்துப் பார்த்து குறிப்பிட்ட தவேகைகளுக்கு உகந்தபடி 606வது தயாரிப்பை உருவாக்கும் பொறுமையை ஒரு ஜப்பானிய விஞ்ஞானிக்கு இருந்ததென்றால், இதனினும் கடினமான ஒரு பணிக் கு, மதுலாளித்துவத்தை ஒழித்துக் கட்டவது என்ற பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண விரும்புவோர்... ஆயிரக்கணக்கில் புதிய போராட்ட முறைகளையும், வழிகளையும், ஆயுதங்களையும் சோதித்துப் பார்க்கும் விடாமுயற்சி உடையோராய் இருக்க வேண்டும் அல்லவா?"

இருக்க வேண்டும். அத்தகைய முயற்சிகளில் மகிழ்ச்சியும் காண வேண்டும். தான் கொண்டிருக்கும் சமீகப்பொறுப்புணர்வின் அளவுக்கே ஒரு மனிதன் சூதந்திரமானவனாக இருக்கவியலும். சமீகப்பொறுப்பின்மையை (சூயநலத்தை) சூதந்திரமாகவும், பொறுப்புணர்வை கட்டுப்பாடாகவும் (சூதந்திரமின்மை) பார்க்கும் தலகைழ்ப்பார்வையைக் கு இது பிடிபடாத புதிராகத்தானிருக்கும். கம்யுனிச ஒழுக்க நெறிகளும், அதன்பின்படியிலான விதிமுறைகளும் மகிழ்ச்சியாக வாழும் உரிமைக்கு எதிராக விதிக் கப்பட்ட தடகைகளாகத் தான் இத்தகைய பரே வழிகள்குத் தோன்றும். எனினும் புரட்சியின் ஒழுக்க நெறிகளும், விழுமியங்களும் விதிமுறைகளால் வார்த்தெடுக்கப்படுபவை அல்ல. அவை ஒரு மனிதனுக்குள் உறந்தது கிடப்பவையும் அல்ல. மாறாக, அவை வரக்கப்போராட்டமெனும் உலகைகளத்தில் உருவாக் கப்படுபவை, சூதந்திரமான மனிதர்களின் தனித்தன்மையினால் வளர்த்தெடுக்கப்படுபவை.

போராட்டமே மகிழ்ச்சி என்று வாழும் போராளிகள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு கலஞ்சுனைப் போல வாழ்க்கையின் புதிய பரிமாணங்களை, புதிய அழகுகளைப் படத்துக் காட்டுகிறார்கள். திக் குமடையில் உயிர்த்துறந்த போராளிகள் ஏராளம். பகத்சிங்கும் திக் கு மடையில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தான். கால்களின் கீழிருந்த பலகை இழக்கப்படுவதற்குமுன் அவனுடைய கட்சி ஆசையைக் கட்டப்போது, "என்கண்களை மறைத்திருக்கும் கருப்புத் துணியை அவிழ்த்து விடும்; என்தாய் மண்ணைப் பார்த்தபடி நான் மறகிறேன்" என்றான்.

அது மரணத்திற்கு முன் அவன் தந்த படபைப்பு; அவன் சொன்ன கவிதை.

மருதயைன்
ஆகஸ்டு 1997